

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE

6-13 Ianuarie 2019

Unitate în Trupul lui Cristos

Duminică – UNITATE ÎN DRAGOSTE

1 Ioan 4:7-21

Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:16) și El Și-a manifestat dragostea în mod desăvârșit în Persoana Fiului Său. Domnul Isus a făcut o afirmație extraordinară, pe care o găsim în Ioan 17:23, și anume, că Dumnezeu ne iubește la fel de mult, tot așa cum L-a iubit pe Însuși Fiul Său!

De aceea, noi avem chemarea de a trăi în această relație de iubire dumnezeiască cu Cristos, și cu Trupul Său, Biserica.

1. Un mod practic de a face lucrul acesta îl citim în Galateni 6:2, unde ni se poruncește să ne purtăm sarcinile unii altora, împlinind astfel Legea Dragostei lui Cristos. Același principiu îl vedem subliniat și în 1 Ioan 3:16-18 – trăirea în dragostea lui Cristos înseamnă să fim sensibili la nevoile fraților și surorilor noastre, dar și ale semenilor.
2. Domnul Isus ne cere să rămânem în dragostea Lui (Ioan 15:9-10) și putem face acest lucru împlinind poruncile Lui și ascultând de Cuvântul Lui.
3. Măsura dragostei în care trebuie să umblăm ca și credincioși, este dragostea Lui (Ioan 15:12). Această dragoste a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt (Romani 5:5) și El dorește ca ea să se manifeste prin noi, așa cum a fost manifestată și prin Cristos. Aceasta este cea mai puternică dovadă, în lumea în care trăim, că suntem urmași ai Domnului Isus (Ioan 13:35).
4. Atunci când avem gândul lui Cristos în noi, renunțăm la ambițiile personale și la interesele egoiste, căutând și folosul celorlalți, nu doar folosul nostru (Filipeni 2:4-6).

Mulțumim:

1. Că Dumnezeu ne-a unit prin Fiul Său (Ioan 17:23).
2. Că ne-a înfiat prin Fiul Său și ne numește copiii Lui (1 Ioan 3:1)
3. Pentru părtășia de care ne bucurăm cu frații și surorile noastre.

Ne pocăim:

1. Pentru că prin trăirea noastră nu am arătat întotdeauna dragostea lui Cristos față de frați și față de semenii noștri.
2. Pentru că nu întotdeauna am ascultat și împlinit poruncile Domnului.

Cerem:

1. Ca să căutăm să fim plini de Duhul Sfânt și dragostea Lui să fie vizibilă în viețile noastre.
2. Ca Domnul să ne ajute să avem dragoste față de frați.
3. Ca Domnul să binecuvânteze cu dragoste bisericile și lucrătorii din întreaga țară.

Luni – UNITATE ÎN DUHUL

Efeseni 4:1-6

1. Scopul principal al coborârii Duhului Sfânt pe pământ, în credincioși, este să-L proslăvească pe Domnul Isus (Ioan 16:14) și El face lucrul acesta descoperindu-L pe Cristos Bisericii Sale! Chemarea noastră ca mădulare ale Trupului Său este ca prin Duhul Sfânt, să-L arătăm lumii pe Cristos, Capul nostru!
2. În al doilea rând, Duhul Sfânt a venit să ne călăuzească în tot adevărul (Ioan 16:13; Romani 8:14). Atunci când umblăm în adevărul Cuvântului Său, umblăm în unitatea Duhului.
3. După cum, în trupul fizic, sângele menține viața trupului, hrănind fiecare mădular în parte, tot la fel este și în Trupul lui Cristos – Duhul Sfânt a fost Acela care i-a dat naștere la Cincizecime și menține viața Trupului, ținând unite toate mădularele.
 - a. Duhul Sfânt ne-a născut din nou (Ioan 3:5).
 - b. Duhul Sfânt ne-a pecetluit (Efeseni 1:13-14).
 - c. Duhul Sfânt ne ajută în slăbiciune (Romani 8:26).
Este voia Domnului ca noi să fim plini de Duhul Sfânt (Efeseni 5:18).

Numai în felul acesta vom putea „să fim în chip desăvârșit una”, după dorința Domnului și Mântuitorului nostru slăvit (Ioan 17:21)!

Mulțumim:

1. Lui Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, prin care am fost născuți din nou, și care locuiește în ființele noastre.
2. Pentru că ne-a făcut mădulare ale Trupului lui Cristos - Biserica, și tot El ne înzestrează să-L putem sluji pe Domnul Isus după voia Lui.

Ne pocăim:

1. Pentru toate momentele în care am umblat călăuziți de firea noastră și L-am întristat prin viața noastră!
2. Pentru că de multe ori nu ne lăsăm călăuziți pe deplin de Duhul Său.

Cerem:

1. Ca Domnul să ne umple zilnic cu Duhul Său și să trăim conduși de El.
2. Ajutorul de a fi una cu Domnul, cu frații și surorile, după dorința Domnului Isus, ca oamenii pierduți să fie atrași la El.

Marti – UNITATE ÎN CREDINȚĂ (CREZ)

1 Ioan 5:9-13. Evrei 11:1-3,6.

Există o singură credință adevărată și mântuitoare (Efeseni 4:5) și ea a fost data sfinților odată pentru totdeauna (Iuda 3).

Vechiul Testament vorbește despre credința în Răscumpărătorul promis, ce urma să vină. Noul Testament vorbește despre Aceeași Persoană, dar care a venit și a adus răscumpărarea prin jertfa Sa, împlinind astfel Scripturile. Așadar, avem o credință unitară în Fiul lui Dumnezeu, pentru toate veacurile.

Există o singură sursă a credinței noastre - Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:17), care este veșnic (Matei 24:35) și este singura bază a credinței mântuitoare. Credința mântuitoare este centrată atât pe Persoana Mântuitorului (cine este El?), dar și pe lucrarea Sa (ce a făcut El?); aceste răspunsuri ne sunt oferite de Însuși Dumnezeu, în Cuvântul Său (1 Ioan 5:9-13).

Trebuie specificat faptul că, o credință doar la nivel intelectual (chiar dacă este corectă din punct de vedere doctrinar) nu va mântui pe nimeni; este necesar ca ea să ne cuprindă întreaga noastră ființă (2 Corinteni 5:17), adică să ajungem la „ascultarea credinței” (Romani 1:5b).

De asemenea, credința adevărată se manifestă prin fapte, adică faptele omului sunt în concordanță cu credința lui, conform cu Iacov 2:14-20. Deci, toți aceia care au credința adevărată vor trăi credința lor și asta îi va uni cu cei ce cred la fel.

Deoarece Satan pervertește tot ce este bun și adevărat, Dumnezeu ne cheamă „să luptăm pentru credința ce ne-a fost dată” (Iuda 3):

- apărând principiile Scripturii;
- respingând ereziile care fie scot din Cuvânt, fie adaugă la Cuvântul lui Dumnezeu;
- trăind noi înșine în veghere, fără a face compromisuri cu tot ce este lumesc și păcătos;
- vestindu-l așa cum ne-a fost dat.

Domnul să ne ajute să avem credința și trăirea adevărată, pentru a fi mântuiți, a-L onora pe Domnul, și a fi o mărturie pentru cei necredincioși.

Mulțumim:

1. Pentru darul credinței, primit de la Dumnezeu (Efeseni 2:8).
2. Pentru Cuvântul lui Dumnezeu, prin care am primit credința (Romani 10:17) și prin care creștem în ea (2 Corinteni 3:18).

Ne pocăim:

1. Pentru că, de multe ori, am umblat prin vedere, în loc să umblăm prin credință.
2. Pentru toate situațiile în care ne-am încrezut în noi înșine, în oameni sau în alte lucruri, în loc să ne încredem în Dumnezeu.

Cerem:

1. Ca Dumnezeu să ne ajute zilnic să trăim prin credință, și nu prin vedere.
2. Ca, în aceste vremuri tulburi, Dumnezeu să ne dea puterea de a lupta pentru credința ce ne-a fost dată.
3. Puterea să proclamăm Evanghelia Domnului Isus ca singura cale de mântuire de la pierzarea veșnică.

Miercuri – UNITATE PRIN BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT

Efeseni 4:1-6; Romani 6:1-5

În Noul Testament, cuvântul BOTEZ este scris de 60-70 de ori. Biblia vorbește despre mai multe botezuri: botezul cu Duhul Sfânt, botezul cu foc și botezul în apă.

De-a lungul istoriei, botezul în apă a creat mai multe dispute legate de formă, dar și de persoanele care au parte de el.

1. Ca formă. Cuvântul BOTEZ („baptizo” în limba greacă), înseamnă scufundare, și nu stropire sau turnare.
2. Cine are parte de botez? Botezul în apă este un simbol exterior a ceea ce a avut loc în plan spiritual. Prin scufundare, arătăm că păcatele noastre au fost iertate, iar prin ridicarea din apă, arătăm ca am fost înviați la o viață nouă cu Cristos. Botezul reprezintă identificarea personală cu Cristos. Pavel a declarat în Romani 6:3-4: „Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.”
Biblia ne învață că pocăința trebuie să aibă loc înaintea botezului. De fapt, botezul este mărturia unei vieți supuse domniei lui Cristos.

Romani 6:3 ne vorbește despre un botez spiritual: „Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?” Acest botez spiritual „în Isus Cristos” este făcut de Duhul Sfânt, în clipa în care păcătosul pocăit acceptă darul mântuirii și este născut din nou (Ioan 3:5; Efeseni 2:18; 1 Corinteni 12:13; Fapte 8:12). Noi răspundem chemării Duhului Sfânt și ne naștem în familia lui Dumnezeu (Ioan 6:44; 1 Corinteni 6:19). Prin acest „botez,” noi ne identificăm cu moartea și învierea lui Cristos; începând cu acel moment, noi ne considerăm „răstigniți împreună cu Cristos” (Galateni 2:20).

Mulțumim:

1. Domnului pentru lucrarea mareașă pe care a înfăptuit-o în mântuire.
2. Că Duhul Său cel Sfânt ne-a pus în Trupul Său.
3. Pentru unitatea pe care o putem avea cu toți cei botezați – născuți din nou.

Ne pocăim:

1. Pentru situațiile în care botezul a fost tratat superficial, neacordându-i importanța care i se cuvine.
2. Pentru situațiile în care nu ne-am purtat ca niște oameni născuți din nou.

Cerem:

1. Ca Domnul să ne ajute să ne comportăm ca niște oameni născuți din nou, în toate împrejurările.
2. Ca Domnul să ne ajute să înțelegem importanța botezului și să-l practicăm corect.
3. Discernământ spiritual de a avea părtășie cu toți cei născuți din nou, care au înviat la o viață nouă împreună cu Cristos.

Joi – UNITATE ÎN BISERICĂ (TRUPUL LUI CRISTOS)

1 Corinteni 12: 12-27

Efeseni 4: 1-6 - Îndemnul lui Pavel este: „căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii” (v:3). Reiese de aici că Duhul Sfânt este Acela prin care se realizează unitatea. „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh” (1 Corinteni 12:13).

Să nu uităm că noi nu putem păstra unirea Duhului, dacă nu credem adevărul lui Dumnezeu. Haideți să cercetăm Biblia și să ne conformăm opiniile și sentimentele cu ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Unitatea în eroare și erezie, este o unitate greșită și duce la erezii. Noi dorim unitatea în adevărul lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu. Trăirea aproape de Dumnezeu este cel mai bun mod de a promova unitatea. Dezbinările din biserici nu încep niciodată cu cei care sunt plini de dragoste pentru Dumnezeu. Inimile reci, viețile nesfinte, faptele nepotrivite, neglijarea părtășiei – acestea sunt fapte care strică unitatea trupului. Dar cel care trăiește aproape de Domnul, dorește să semene cu El și să Îi urmeze exemplul, așa că este întotdeauna o verigă sfântă, o legătură care unește biserica tot mai strâns. Dumnezeu să ne ajute să ne dorim și să ne străduim să păstrăm unirea Duhului, prin legătura păcii.

Un exemplu grăitor este biserica din Corint care asemenea multor biserici din zilele noastre, a fost dezbinată din două motive:

1. În loc să privească la Cristos, și să caute conducerea Lui perfectă, ei priveau la oameni, și căutau conducerea lor; unii îl urmau pe Pavel, alții pe Apolo, alții pe Petru (1 Corinteni 1:11-13).
2. În loc să accepte darurile diverse pe care Duhul Sfânt le-a dăruit pentru zidirea bisericii, ei căutau darurile vizibile și spectaculoase (vorbirea în limbi, proorocia, etc. – 1 Corinteni 12: 28-31).

Haideți să ne folosim fiecare darul primit de la Cristos, ca întreg Trupul să se bucure de unitate, să crească spiritual și să ajungă la statura plinătății în Cristos! În felul acesta, credincioșii vor semăna mai mult cu Cristos și vor fi o mărturie în lume. Aceasta este o ilustrație frumoasă a bisericii care funcționează ca trup al lui Cristos!

Mulțumim:

1. Domnului că facem parte din Trupul Său, care cuprinde credincioși de orice rasă, din orice națiune și de orice limbă.
2. Domnului pentru fiecare dar oferit Bisericii Sale, neavându-se în vedere fața omului.

Ne pocăim:

1. Că nu întotdeauna am lucrat la păstrarea unității în Trupul Său.
2. Pentru momentele în care am acceptat unitatea cu cei care nu sunt parte din Trupul Său.

Cerem:

1. Ca Domnul să ne dea putere să folosim darurile primite pentru folosul celorlalte mădulare, și spre slava lui Dumnezeu.
2. Ca Domnul să întărească unitatea Trupului Său, pentru a fi o pildă în lume.

Vineri – UNITATE ÎN MISIUNE

Matei 28:16-20; Ioan 17:18; Faptele Apostolilor 8:4-5.

Înainte de a părăsi pământul și de a se întoarce la Tatăl, Domnul Isus a strâns toți ucenicii în Galileea, pentru a le da de lucru până la revenirea Sa. Motivul pentru care Domnul Isus a venit pe pământ a fost: „să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Tot acesta este motivul pentru care Dumnezeu a lăsat Biserica pe pământ: să caute și să aducă la mântuire pe cei pierduți. Misiunea a fost încredințată Bisericii și Duhul Sfânt a echipat Biserica cu daruri necesare și cu putere pentru îndeplinirea acestei misiuni. Fiecare credincios are datoria de a câștiga suflete pentru Cristos.

Pentru a duce la îndeplinire marea însărcinare, Cristos ne oferă 5 elemente necesare:

1. Disponibilitatea – Matei 28:16. Cei 11 ucenici erau acolo unde le ceruse Domnul să fie. Ucenicia începe atunci când ești la dispoziția lui Dumnezeu, pentru a face lucrarea Sa.
2. Închinarea – Matei 28:17-18a. Al doilea element sugerat bisericii pentru împlinirea misiunii este „atitudinea închinării adevărate”. Dacă nu te închini cu adevărat lui Dumnezeu, nu ai cum să Îl slujești pe El, oricât de talentat sau bine intenționat ai fi. „Când L-au văzut ei, I s-au închinat” – punctul central era CRISTOS.
3. Supunerea – Matei 28:18b. Declarația lui Isus se concentrează pe Domnia Lui suverană. Datorită autorității Lui divine de a porunci, urmașii Lui trebuie să aibă o atitudine de supunere.
4. Ascultarea de poruncile Lui este posibilă numai atunci când suntem disponibili, ne închinăm și ne supunem Lui.
5. Puterea – Matei 28:18. Puterea care vine din prezența Domnului Isus este continuă în viața celor care Îi aparțin. Oricât de cruciale ar fi primele 4 puncte, ele ar fi nefolositoare fără puterea pe care o aduce prezența Sa.

Mulțumim:

1. Domnului pentru privilegiul de a putea să lucrăm la lărgirea Împărăției Sale.
2. Pentru prezența și puterea Sa, atunci când ducem la îndeplinire Marea Trimitere.

Ne pocăim:

1. Pentru că uneori am fost leneși și delăsători în îndeplinirea misiunii încredințate de El.
2. Că uneori ne-am rușinat atunci când a trebuit să Îl vestim pe El.

Cerem:

1. Să ne ajute Domnul să lăsăm „ce este al nostru” și să îndeplinim misiunea încredințată.
2. Să ne ajute să fim uniți în misiunea pe care ne-a încredințat-o.

Sâmbătă – UNITATE PRIN VIZIUNE

Efesei 4:1-6; Filipeni 1:27-30; 2:5-8

Dumnezeu ne cheamă să fim demni de chemarea pe care am primit-o și să umblăm demni de poziția pe care o avem în Isus Cristos. Potrivit versetelor citite, iată care sunt caracteristicile unei chemări sfinte:

1. Smerenia. Este cea mai de bază virtute creștină. Fără smerenie, nu putem fi plăcuți Tatălui. Pentru a fi plăcut Tatălui, Domnul Isus S-a dezbrăcat de Sine Însuși (Filipeni 2:7-8). Lumea înalță mândria și, din păcate, biserica de astăzi reflectă această perspectivă lumească. A fi smerit înseamnă a fi conștient de propria nevrednicie.
2. Blândețea. Este o viață de supunere radicală față de Dumnezeu și de modestie în relațiile cu cei din jur.
3. Răbdarea. Face parte din roada Duhului Sfânt și înseamnă a fi încet la mânie.
4. Îngăduința în dragoste. Înseamnă a nu reacționa pripit când apar conflicte, ci a înțelege că și alții au nevoi așa cum ai și tu!

Smerenia dă naștere la blândețe, blândețea dă naștere la răbdare, răbdarea la îngăduință în dragoste, și toate dau naștere la unitatea Duhului, care este o puternică mărturie în fața lumii. Responsabilitatea Bisericii este să păstreze unitatea printr-o umblare în credincioșie. Biserica nu duce lipsă de programe, metode, evenimente publice, ci duce lipsă de cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu.

Haideți să cerem ajutorul Domnului și să căutăm să avem o viziune sănătoasă, urmărind împreună:

- Unitatea credinței (adevărul Cuvântului lui Dumnezeu);
- Cunoașterea lui Cristos, care vine prin rugăciune, studiu și ascultare de Cuvânt;
- Maturitate spirituală – să trăim cum a trăit și Cristos (1 Ioan 2:6).
- Învățătură sănătoasă;
- Mărturie autentică în fața lumii.

Mulțumim:

1. Domnului Isus pentru exemplul Său de smerenie.
2. Domnului pentru Cuvântul Său, care - ne-a descoperit adevărul;
 - ne învață cum să trăim pentru Domnul;
 - ne descoperă planul Său viitor.

Ne pocăim:

1. Că de multe ori am înlocuit viziunea Domnului cu viziunile noastre omenești.
2. Pentru momentele în care nu am trăit demni de chemarea pe care am primit-o și de poziția pe care o avem în Cristos.

Cerem:

1. Ajutorul Domnului în a ne păzi inimile și un caracter curat, pentru a fi o mărturie în fața lumii.
2. Ajutorul Domnului în a avea gândul lui Cristos pentru o viziune corectă cu privire la Dumnezeu, la împărăția Sa, la noi înșine, la omenire, și la misiunea noastră în lume.

Duminică – UNITATE ÎN CRISTOS

Efesenii 2:11-22

Unirea noastră cu Cristos, s-a realizat la cruce, la Golgota, unde Isus Cristos a împăcat lumea cu Dumnezeu. Datorită jertfei Domnului Isus Cristos, s-a împlinit unirea și împăcarea; predându-ne viața Lui, se produce transformarea: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă, cele vechi s-au dus” (prin cele vechi, se înțelege viața noastră înainte de a fi predată Lui, când nu trăiam în unitate, ci „rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui” - Isaia 53:6); acum „iată că toate lucrurile s-au făcut noi” 2 Corinteni 5:17.

Prin lucruri noi înțelegem și unirea realizată de Cristos, în primul rând între El și noi, cei care rătăceam pe drumurile noastre, apoi unii cu ceilalți, punându-ne în același Trup, El fiind Capul care coordonează toate mădularele să lucreze spre slava Lui, într-o armonie și unitate desăvârșită.

Cum nu am văzut într-un trup pământesc ca fiecare mădular să facă ce vrea, nici în trupul lui Cristos nu se poate întâmpla așa ceva, ci toate mădularele sunt și rămân în unitatea creată de Cristos: „pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.” (Ioan 17:26).

Și cum să nu îți dorești să trăiești în unitate cu Cel care este:

- „Calea, adevărul și viața” Ioan 14:6
- „Pâinea vieții” Ioan 6:48
- „Ușa, dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit” Ioan 10:9
- Mijlocitorul: „stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi” Romani 8:34
- Împăratul nostru pentru veșnicie: „Maranata! Domnul nostru vine” 1 Corinteni 16:22

Mulțumim:

1. Pentru jertfa Domnului Isus care ne-a împăcat cu Dumnezeu.
2. Domnului pentru lucrarea Sa de mijlocire înaintea Tatălui.
3. Pentru nădejdea revenirii Sale ca să ne ducă Acasă.

Ne pocăim:

1. Că nu întotdeauna ne-am asemănat cu Domnul nostru în comportament.
2. Că nu întotdeauna așteptăm și grăbim venirea Domnului.

Cerem:

1. Puterea de a-L mărturisi pe El prin viață, fapte, cuvinte.
2. Ca noi, mădularele din trup, să ne lăsăm conduse de Cristos, Capul Trupului.
3. Unitate și călăuzire pentru bisericile și lucrătorii din întreaga țară.